



Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. I. Inquiruntur quadam circa effectus prædestinationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

DISPV TATIO XLIIII.

De effectibus Prædestinationis.

SECTIO PRIMA.

Inquiruntur quædam circa effectus Prædestinationis

I.
Prædestinatio duplex, formalis & objectiva.



PRÆDESTINATIO, ut supra cum communi Theologorum ex S. Augustino diximus, est *Præscientia & preparatio beneficiorum Dei, quibus certissime liberantur, quicumque liberantur.* Unde duplex quasi est prædestinatio, *formalis & objectiva, seu activa & passiva.* Prædestinatio *formalis & activa* est ipse actus Dei, vel potius varii actus, quibus auxilia nobis ad bene operandum & perseverandum, ac tandem gloriam parat. Prædestinatio *objectiva seu passiva* est series illa gratiarum & donorum, voluntatibus illis correspondentium. Quod ergo hic dicemus de Prædestinatione *objectivâ*, idem dicendum est de *formali*; ambæ enim unam integrant prædestinationem adæquatam.

II.
Maxima hæc de re est inter Theologos dissensio.

Maximam video inter Auctores hac de re opinionum diversitatem, quæ ex eo oritur, quod non eandem omnes condiciones statuunt effectus prædestinationis: unde dum hi istas, alii alias condiciones ad hoc requirunt, & in fundamento differunt, nil mirum si in iis dissentiant, quæ inde deducuntur, & illa quæ à quibusdam tanquam effectus Prædestinationis statuuntur, ab aliis rejiciantur. Primum itaque condiciones ad effectum Prædestinationis requisitæ statuendæ sunt, mox ad effectus ipsos progrediemur.

III.
Ut aliquid sit effectus Prædestinationis, debet esse donum Dei.

Prima itaque conditio ad effectum prædestinationis necessaria est, ut sit donum & beneficium Dei: Sic enim in definitione Prædestinationis, quam num. I. ex S. Augustino adduximus, habetur: *Prædestinatio est præscientia & preparatio beneficiorum Dei, &c.* Hinc ab effectu prædestinationis rejiciuntur peccata, utpote quæ non sunt dona & beneficia Dei. Unde licet præsciantur, non tamen prædestinantur: sicut similiter reprobi dicuntur præsciti, non tamen prædestinati.

IV.
Quicquid est effectus Prædestinationis, debet vel esse gloria, vel in gloria acquisitionem in fluxu.

Secunda conditio est, ut vel sit gloria, vel in gloriam influens. Prima pars, quod scilicet gloria sit effectus prædestinationis, latè probata est supra, Disp. 39. sect. primâ. Secunda itaque pars ostenditur; Prædestinationis namque finis, & illud ad quod in hoc Prædestinationis negotio collimat Deus, est gloria, seu ut per varia media ab ipso nobis collata nos ad beatitudinem perducatur. Illa ergo sola inter Prædestinationis effectus numeranda sunt, quæ ad hunc finem conferunt, & ad beatitudinis acquisitionem verè & realiter concurrunt.

V.
Vocationes omnino inefficaces, non sunt effectus prædestinationis.

Hinc infero vocationes, seu auxilia omnino inefficacia, per quæ homines ad conversionem interdum, & penitentiam, aliisque bona opera, citra effectum incitantur, rationem effectus Prædestinationis non sortiri, sed spectare ad communem providentiam. Ratio est, quia nullum habent in gloriam influxum nec ad illius adeptionem quid-

quam conducunt: ita Vasquez hic, Disp. 94. Alarcon tract. 4. disp. 4. cap. 4. num. 7. Valentia disp. 1. q. 23. p. 3. §. secundum est.

Dices cum P. Suarez hic, lib. 3. cap. 6. num. 7. P. Granado 1. p. tract. 6. disp. 3. num. 6. & aliis vocationes hæc inefficaces quamvis proximum suum & primarium effectum non consequantur, cum homines iis non cooperentur, omni tamen effectu non destitui; prædestinatus quippe in memoriam revocans se Sanctis illis à Deo immisissis inspirationibus non respondisse, & Deo pulsanti, cordis januam non aperuisse, occasionem inde sumit varios virtutum actus, ut humilitatis, gratitudinis, doloris, &c. exercendi, ex quibus major postea in cælo gloria, & peculiare ei gaudium accrescet. Respondetur, quod aliquid per modum objecti conferat ad beatitudinem, non sufficere ad effectum Prædestinationis strictè dictum; hoc enim modo res omnes naturales, ipsaque adeo peccata ad gloriam conducunt, cum prædestinato anam frequenter præbeant varios similiter virtutum actus exercendi, ex quibus major ei gloria, & singulare in cælo gaudium nascetur.

VI.
Ad beatitudinem, conducere per modum objecti, non sufficit ad effectum Prædestinationis.

SECTIO SECUNDA.

Aliæ quædam condiciones effectus Prædestinationis.

TERTIA conditio ad effectum Prædestinationis requisita est, ut sit verè gratia, & donum supernaturale. Ratio est, Pelagius enim cum sequacibus multa dona Dei in entitate naturalia ad Prædestinationem necessaria esse ponebat, qui tamen à Patribus damnatur, quod gratiam negaverit esse initium salutis; ergo hæc non sunt gratia illa quam Patres statuunt tanquam effectum Prædestinationis. Unde S. Augustinus ep. 105. *Non est, inquit, gratia Christi quod nascamur, sed quod exim-pius justificemur, & ep. 95. ait gratiam creationis non esse illam, qua Prædestinati vocamur, justificamur, & glorificamur, &c.* ergo illa sola gratia juxta S. Augustinum spectat ad Prædestinationem tanquam illius effectus, quæ influit elevando animam, merendo & impetrando aliquid quod directè confert ad salutem: ita Vasquez 1. p. disp. 93. cap. 4. Arrubal disp. 81. cap. 2. Alarcon tract. 4. disp. 4. cap. 1. contra Suarez hic lib. 3. cap. 7. Tannerum 1. p. Disp. 3. quest. 3. dub. 2. Herice disp. 30. cap. 5. & alios.

I.
Ad propriam effectus Prædestinationis requisitur, ut sit quid supernaturale.

II.
Quia gratia à Patribus vocatur gratia Prædestinationis.

Hinc infero nulla dona naturalia esse propriè & in rigore effectus Prædestinationis, cum non fortiantur rationem gratiæ strictè dictæ, & ut à Patribus eam sumi vidimus num. præcedenti; idque licet interdum alicui dentur ex speciali intentione salutis; cum enim hæc intentio, eorum naturam non mutet, nec illa efficiat gratiam propriè dictam, non efficit ut sint effectus Prædestinationis.

II.
Nulla dona naturalia sunt propriè & in rigore effectus Prædestinationis.

Unde